

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **M. P.**, zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem, se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, 702 18, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 6. 2019, č. j. 19 A 23/2019 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Tato částka bude vyplacena k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 7. 2019 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2019, č. j. MSK 17695/2019. Tímto rozhodnutím žalovaný k odvolání stěžovatele změnil rozhodnutí Magistrátu města Karviná ze dne 12. 7. 2017, č. j. MMK/106953/2017, kterým byl stěžovatel uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, z důvodu, že řídil motorové vozidlo, přestože nebyl držitelem řidičského oprávnění. Změna rozhodnutí spočívala toliko v dílčí úpravě výroku rozhodnutí, vč. popisu skutku.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je jednou z náležitostí kasační stížnosti uvedení důvodu podané kasační stížnosti. Stěžovatel má uvést, z jakého důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána, a takto uvedený důvod i blíže skutkově a

právně konkretizovat. Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námitky, nelze ve svém důsledku projednat.

[3] Podle § 37 odst. 3 s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, co podatel navrhuje. V případě kasační stížnosti musí tedy stěžovatel navrhnout, jak má Nejvyšší správní soud rozhodnout.

[4] V daném případě stěžovatel podal blanketní kasační stížnost. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s., vyzval jej Nejvyšší správní soud výrokem I. usnesení ze dne 10. 7. 2019, č. j. 5 As 185/2019 - 11, k odstranění vad kasační stížnosti, konkrétně, aby uvedl, z jakého důvodu dle § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána, a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizoval, a aby uvedl, čeho se kasační stížností domáhá (petit). K tomu určil soud stěžovateli lhůtu 1 měsíce od doručení usnesení. Výrokem II. uvedeného usnesení pak Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve výši 5000 Kč.

[5] Usnesení bylo stěžovateli doručeno do datové schránky jeho zástupce dne 16. 7. 2019. Lhůta k odstranění vad kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dne 16. 8. 2019. Stěžovatel ve stanovené lhůtě vady kasační stížnosti neodstranil, přičemž se jedná o vady, pro které není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[7] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, současně o vrácení již zaplaceného soudního poplatku, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu